



SN
Måndag
8/7-87

Kan man tänka sig en finare miljö för en spelmansträff än slottsparken vid Tullgarn? Den här gruppen spelmän tyckte inte det.

Spelmansstämma på

Tullgarn

Att väcka gamla traditioner till nytt liv är väl en uppgift så god som någon för en hembygdsförening. Det har man tagit fasta på i Hölö och började för några år sedan arrangera bryggdansen i slottsparken vid Tullgarn en gång under sommaren. Ungefär vartannat år har det blivit litet mer omfattande festligheter vid denna Tullgarnsdag och i år slog man på stort med både spelmansstämma och parkteater.

Det var på 30-talet, för 50 år sedan, som dessa spelmansstämmor senast hölls i den vackra slottsparken. Nu har Hölö Hembygdsförening återupptäckt den lilla fina parktea-

tern från hertig Fredrik Adolfs tid.

Samarbete

I samarbete med Olle och Birgitta Roos från Södertälje spelmanslag utlystes alltså återigen en spelmansträff och för att vara första gången fick man gott gehör från de sörmländska spelmännen. Ett 50-tal ställde upp för marschen från Vårdshuset till spelplatsen, där sedan flera olika grupper framförde sina låtar för en intresserad publik.

En som minns, hur det var för 50 år sedan är Claes Hagström i Trosa. Den gången var han en ung grabb på 15 år och trots att han redan då var verksam spelman, vågade han inte ställa upp och spela. Han kom i båt från Trosa tillsammans med familjen för att lyssna och lära av de etablerade spelmän-

nen, som ställde upp i ädel tävlan, iförda bästa finkostymen och kubb, minns Claes.

Numera är det kanske buskspelet, som är det viktigaste vid en spelmansträff. Då träffas man från olika spelmanslag och spelar improviserat ihop var det faller sig i gröngräset. På så sätt får man nya impulser, utbyter erfarenheter och lär sig nya, halvt bortglömda låtar.

Trosa Spelmanslag finns ju tyvärr inte längre, så numera får Claes Hagström som regel nöja sig med att spela just vid spelmansstämmor och han har bla i 10 år deltagit i Järvsöhambon, vilket ett antal deltagarmärken på spelmansvästen vittnar om.

Sten Eriksson, den välkände musikläraren och spelmannen från Gnesta, spelade tillsammans med Sören Gustavsson ett par låtar på "gammelhar-

pa" dvs en silverbasharpa, föregångare till dagens nyckelharpa. Naturligtvis ett självbygge och det var ett uppskattat inslag i stämman.

Spännande

Litet senare på eftermiddagen uppfördes bygdespelet "Vackra Karin i Hölö", författat av Leif Eriksson och regisserat av Maj-Britt Ahlin med medlemmar i Södertälje Teateramatörer som agerande. En spännande erfarenhet, tyckte Maj-Britt, som gärna skulle se, att den lilla Parkteatern i fortsättningen blir mer utnyttjad.

Och efter en matpaus var det sedan dags för bryggdansen i den vackra sommarkvällen och ännu en lyckad Tullgarnsdag kunde skrivas in i Hölö Hembygdsförenings annaler.

SOLAN

LÖRDAG
7 JULI 1984.